

Animal Sacrifices: Relics of the Past, Or Part of Our Future?

Ohr Chadash Adults
Rabbi Jonathan Bienenfeld

1) מורה נבוכים חלק ג' פרק לב

והוא שא"א לצאת מן ההפך אל ההפך פתאום, ולזה א"א לפי טבע האדם שיניח כל מה שהרגיל בו פתאום... והיה המנהג המפורסם בעולם כלו שהיו אז רגילין בו והעבודה הכוללת אשר גדלו עליה, להקריב מיני ב"ח בהיכלות ההם אשר היו מעמידים בהם הצלמים ולהשתחות להם ולקטר לפניהם... לא גזרה חכמתו ותחבולתו המבוארת בכל בריאותיו שיצונו להניח מיני העבודות ההם כולם ולבטלם, כי אז היה מה שלא יעלה בלב לקבלו, כפי טבע האדם שהוא נוטה תמיד למורגל, והיה דומה אז כאלו יבא נביא בזמננו זה שיקרא לעבודת השם ויאמר השם צוה אתכם שלא תתפללו אליו ולא תצומו ולא תבקשו תשועתו בעת צרה, אבל תהיה עבודתכם מחשבה מבלתי מעשה, ומפני זה השאיר השם מיני העבודות ההם והעתיקם מהיותם לנבראים ולעניינים דמיוניים שאין אמתות להם לשמו ית', וצונו לעשותן לו ית', וצונו לבנות היכל לו, ועשו לי מקדש, ושיהיה המזבח לשמו, מזבח האדמה תעשה לי, ושיהיה הקרבן לו, אדם כי יקריב מכם קרבן לה', ושישתחו לו ושיקטירו לפניו.

1) Guide For The Perplexed, Vol. III, Chapter 32

For it is impossible to suddenly go from one extreme to the other; it is impossible, according to man's nature, that he leave behind all that he is accustomed to suddenly...And it was the common practice throughout the world and the method of worship they had grown up with to sacrifice live animals in their temples in which they would erect idols to bow to and to burn incense before them...His wisdom and all-encompassing insight did not see fit to command us to leave behind all these forms of worship and nullify them, for one's heart could not accept it, according to the very nature of a person to incline towards that which he is accustomed to. It would have been comparable to a prophet coming in our own time and saying, "Hashem has commanded you to not pray to him and to not fast and to not beseech His salvation in time of distress. Rather, your worship should be purely mental, without any physical action." It is for this reason that Hashem perpetuated these forms of worship, adopting them from serving other creations and imaginary forces which are untrue, and applying them to the service of His name. And He commanded us to build a Temple for Him--"And you shall make for Me a Temple"--and that there should be an altar for Him--"An altar of earth shall you make for Me"--and there should be sacrifices for him--"When one of you shall offer a sacrifice to G-d"--and that we should bow to Him and burn incense before Him.

2) שם, פרק מח

ועתה אתחיל לתת טעם כל אחת ואחת לפי השגתי, ואומר כי כבר אמרה התורה כפי מה שפירש אונקלוס שהמצריים היו עובדים מזל טלה, מפני זה היו אוסרים לשחוט הצאן, והיו מואסים רועי צאן, אמר הן נזבח את תועבת מצרים, וכן היו כתות מן הצאבי"ה עובדים לשדים, והיו חושבים שהם ישובו בצורת העזים, ולזה היו קוראים לשדים שעירים, וכבר התפשט הדעת הזה מאד, ולא יזבחו עוד את זבחיהם לשעירים אשר הם זובחים, ולזה היו אוסרים הכתות ההם ג"כ אכילת העזים, אבל שחיטת הבקר כמעט שהיו מואסים אותו רוב עובדי ע"ז, וכלם היו מגדילים זה המין מאד, ולזה תמצא אנשי הודו עד היום לא ישחטו הבקר כלל, ואפילו בארצות אשר ישחטו שאר מיני בעלי חיים. ובעבור שימחה זכר אלו הדעות אשר אינם אמתיות, צונו להקריב אלו השלשה מינים לבד, מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם, עד שיהיה המעשה אשר חשבוהו תכלית המרי, בו יתקרבו אל השם.

2) Ibid., Chapter 48

And I will now begin to offer a reason for each one, according to my understanding. And I say, that the Torah has already stated—according to the translation of Onkelos—that the Egyptians worshipped the zodiac of the sheep. As such, they were forbidden from slaughtering sheep and they detested shepherds. He said, “Let us slaughter the abomination of Egypt.” There were also groups that worshipped demonic forces, which they believed took shape in the form of goats, which is why demonic forces are referred to as “goats.” And this philosophy was already widespread--“And you shall no longer slaughter your offerings to 'goats' which they sacrifice to.” As such, it was forbidden of these groups to eat goat meat. And the slaughtering of cattle was detested by the majority of idolators, and they revered this species greatly. You will, therefore, find that until today, the people of India will not slaughter cattle, even in those areas in which they slaughter other types of meat.

In order to eradicate any memory of these errant philosophies, we were commanded to sacrifice these three species specifically, “from the domesticated animals, from the cattle, and from the flock shall you offer your sacrifices.” So that through the act which those people considered the highest form of spiritual rebelliousness, was utilized in drawing close to Hashem.

3) רמב"ן ויקרא א:ט

והנה הם דברי הבאי, ירפאו שבר גדול וקושיא רבה על נקלה, יעשו שולחן ה' מגואל שאיננו רק להוציא מלבן של רשעים וטפשי עולם, והכתוב אמר כי הם לחם אשה לריח ניחוח... והנה נח בצאתו מן התיבה עם שלשת בניו אין בעולם כשדי או מצרי הקריב קרבן וייטב בעיני ה' ואמר בו (בראשית ח כא) וירח ה' את ריח הניחוח. וממנו אמר אל לבו לא אוסיף עוד לקלל את האדמה בעבור האדם (שם). והבל הביא גם הוא מבכורות צאנו ומחלביהן, וישע ה' אל הבל ואל

מנחתו (שם ד ד), ולא היה עדיין בעולם שמץ ע"ז כלל.

3) Nachmanides Parshat Vayikra 1:9

They are words of emptiness! Would they set a “table” for Hashem only to remove from the hearts of the evil and the fools of the earth [erroneous notions]? But the verse says that they are roasted sustenance, as a pleasing aroma!

And Noah, upon his exiting the ark with his three sons, when there were no Chaldeans or Egyptians on earth, offered a sacrifice, and it was pleasing in the eyes of Hashem! And it says about it, “And Hashem inhaled the pleasing aroma.” And as a result, He said, “I will no longer curse the earth on account of man.” And Abel also offered some of the first born of his flock and their fat, “and Hashem inclined towards Abel and towards his offering,” yet there was not yet any influence of idolatry on earth whatsoever.

4) משנה תורה פרק ח' מהל' מעילה הל' ח

ראוי לאדם להתבונן במשפטי התורה הקדושה ולידע סוף ענינם כפי כחו, ודבר שלא ימצא לו טעם ולא ידע לו עילה אל יהי קל בעיניו ולא יהרוס לעלות אל ה' פן יפרוץ בו, ולא תהא מחשבתו בו כמחשבתו בשאר דברי החול. בוא וראה כמה החמירה תורה במעילה, ומה אם עצים ואבנים ועפר ואפר כיון שנקרא שם אדון העולם עליהם בדברים בלבד נתקדשו וכל הנוהג בהן מנהג חול מעל בה' ואפילו היה שוגג צריך כפרה, קל וחומר למצוה שחקק לנו הקב"ה שלא יבעט האדם בהן מפני שלא ידע טעמן, ולא יחפה דברים אשר לא כן על השם ולא יחשוב בהן מחשבתו כדברי החול, הרי נאמר בתורה ושמרתם את כל חקותי ואת כל משפטי ועשיתם אותם, אמרו חכמים ליתן שמירה ועשייה לחוקים כמשפטים, והעשייה ידועה והיא שיעשה החוקים, והשמירה שיזהר בהן ולא ידמה שהן פחותין מן המשפטים, והמשפטים הן המצות שטעמן גלוי וטובת עשייתן בעולם הזה ידועה כגון איסור גזל ושפיכות דמים וכיבוד אב ואם, והחוקים הן המצות שאין טעמן ידוע, אמרו חכמים חוקים חקתי לך ואין לך רשות להרהר בהן, ויצרו של אדם נוקפו בהן ואומות העולם משיבין עליהן כגון איסור בשר חזיר ובשר בחלב ועגלה ערופה ופרה אדומה ושעיר המשתלח...

וכל הקרבנות כולן מכלל החוקים הן, אמרו חכמים שבשביל עבודת הקרבנות העולם עומד.

4) Mishnah Torah, Laws of Misappropriation 8:8

It is worthwhile for a person to consider the laws of the holy Torah and understand their ultimate purpose, as much as he is able. And an item for which he can find no reason and for which he can understand no purpose should still not be deemed trivial in his eyes, and he should not cause destruction in his ascent towards Hashem, lest he make a breach. His thoughts regarding it should not be as his thoughts regarding secular matters.

Come and see how strict the Torah was regarding misappropriation. And if it is the case that

regarding sticks and stones and dust and ash, that once the name Master of the Universe has been ascribed to them simply with words alone, they become sanctified and anyone who acts towards them in a profane manner has misappropriated that which belongs to Hashem and even doing so unintentionally requires penance.

All the more so regarding a commandment that Hashem has inscribed for us, that one must not rebel against it for having not understood its reason. He must not cover Hashem over with that which is not true and must not think of them in the same manner as secular matters. For it says in the Torah, “And you shall safeguard all my *chukim* and *mishpatim* and you shall perform them.” The Sages have said that this means to treat the *chukim* and *mishpatim* with safeguarding and performance. Performance is understood—to perform the *chukim*. The safeguarding is to treat them with care, not imagining that they are less than the *mishpatim*.

The *mishpatim* are those commandments whose reasons are revealed and the benefit in this world of performing them is known. For example, the prohibition against theft and murder, and honoring one's father and mother. The *chukim* are those commandments whose reasons are not known. The Sages have said, “*Chukim* have I etched (*chakti*) for you, and you have no right to question them. But human nature is inclined to feel uneasy towards them and the nations of the world refute them. Such as the prohibition against pork flesh, and milk and meat, and the breaking of the calf's neck, and the red heifer, and the goat sent off the cliff...and all the sacrifices are included in the category of *chukim*. And the Sages have said that the universe is upheld by means of the sacrificial service.

5) משנה תורה פרק י"א מהל' מלכים ה' א

המלך המשיח עתיד לעמוד ולהחזיר מלכות דוד ליושנה לממשלה הראשונה, ובונה המקדש ומקבץ נדחי ישראל, וחוזרין כל המשפטים בימיו כשהיו מקודם, מקריבין קרבנות, ועושין שמטין ויובלות ככל מצותה האמורה בתורה, וכל מי שאינו מאמין בו, או מי שאינו מחכה לביאתו, לא בשאר נביאים בלבד הוא כופר, אלא בתורה ובמשה רבינו.

5) **Mishnah Torah, Laws of Kings 11:1**

The King Messiah will arise in the future and return the Kingdom of David to its former status, the first sovereignty. And he will build the Temple and gather in the dispersed of Israel, and all the laws will return in his days as they existed previously: we will offer sacrifices, and we will keep the Shemitah and Yovel years according to all the laws stated in the Torah. And anyone who does not believe in him, or does not anticipate his arrival, he does not only deny the “other” prophets, but the Torah and Moses our Teacher.

6) ויקרא רבה פרשה כב אות ח

רבי פנחס בשם רבי לוי אמר משל לבן מלך שגס לבו עליו והיה למד לאכול בשר נבילות וטריפות אמר המלך זה יהיה תדיר על שולחני ומעצמו הוא נדור (גדור) כך לפי שהיו ישראל להוטים אחר

עבודת כוכבים במצרים והיו מביאים קרבניהם לשעירים דכתיב [\(ויקרא יז\)](#) ולא יזבחו עוד את זבחיהם לשעירים ואין שעירים אלו אלא שדים.

6) Vayikra Rabbah, 22:8

Rabbi Pinchas said in the name of Rabbi Levi, it is comparable to a son of the king, who became gluttonous and became accustomed to eating non-kosher meat. The king said, "Let him be always seated at my table, and he will desist on his own." So it is that since Israel strayed after idolatry in Egypt and they were offering their sacrifices to "goats," as it says, "And you shall no longer offer your sacrifices to "goats." And "goats" refer to none other than demonic forces.

7) ספר הזכרון להריטב"א, פ' ויקרא

מעשה" וכו'. ע"כ⁸⁵. ולפי זה הלשון לא נשאר בלב שום ספק אחר זה המאמר, שלא בא הקרבן לדעת הרב המורה ז"ל אלא להוציא הטעות מלב אומתנו, שהיו ג"כ⁸⁶ שטופין בעבודות ההם, ובעונותינו שרבו אפי' אחרי היותנו ממלכת כהנים וגוי קדוש לא הטהרו אבותינו מן הטנוף ההוא. גם אדון הנביאים אמ' בביאור "כי ידעתי" ⁸⁷ אחרי

7) Sefer HaZikaron (Ritv''a), Parshat Vayikra

According to this language, there does not remain in one's heart any doubt after seeing this statement, that the sacrifice—according to the Rabbi of the Guide, z"l—is only to remove error from the heart of our own nation, for they also were mired in idolatry. And in our abundant sins, even after we became the Kingdom of Priests and the Holy Nation, our forefathers had not purified themselves of this mire.

8) משך חכמה הקדמה לספר ויקרא

ואולי יש להכריע, כי קרבנות במה הם רק להרחיק עבודה זרה מלבבות עם ישראל, לכן צוה כי יקטירו לשם שמים. לא כן קרבנות בית המקדש - המה ודאי לקרב העולמות ולחבר דודים... ומקור לזה הא דתנן ריש פרק פרת חטאת [\(זבחים קיג, א\)](#): אין ריח ניחוח בבמה קטנה. הרי דקדשי במה אינם לריח ניחוח. ובזה יובן הא דאמר רב נתן [\(נדרים כב, א\)](#): הנודר כאילו בנה במה (והמקיימו כאילו הקריב עליו קרבן). היינו שבמה היא לגדור עצמו מעבודה זרה. אבל בזמן שבית המקדש קיים הוא עושה רשע במה שגודר עצמו מעבודה זרה בהא דבונה במה, הלא ה' בהיכל קדשו ויכול להקריב במקדש! כן הנודר, הוא רוצה לגדור עצמו בנדר, אבל הוא מוסיף פשע, שכבר גדרתו התורה באזהרותיה המאירות עיניים. ודו"ק.

8) Meshech Chochma, Introduction to Leviticus

Perhaps it can be resolved that the sacrifices of a *bamah* were only for the purpose of distancing idolatry from the hearts of the Jewish Nation. Therefore, they were commanded to burn them for the sake of Heaven. But this is not so for the sacrifices of the Temple—these certainly were for the purpose of drawing the worlds close and connecting the beloveds.

And the source of this is that which was taught in the Mishnah at the beginning of Chapter “Parat Chatat,” “There is no 'pleasing aroma' from a small *bamah*.” So it is that the sacrifices of a *bamah* are not for the purpose of producing a “pleasing aroma.”

And with this we understand the statement of Rabbi Nathan, “One who makes a *neder* is like one who has built a *bamah*.” That is, that a *bamah* is meant to guide a person away from idolatry. But in the time of the Temple, he would be construed as wicked for building a *bamah* in an attempt to desist from idolatry—for Hashem resided in the Holy Sanctuary and he can offer a sacrifice in the Temple! Such is the person who makes a *neder*—he actually exacerbates the sin—for the Torah has already curtailed his behavior in its prohibitions which illuminate the eyes.

9) בית יוסף יו"ד סי' קפא

ואני אומר דחס ליה להרמב"ם מלמיסבר הכי ומי יחוש לכבוד התורה והמצוות יותר ממנו ודבריו בסוף הלכות מעילה (פ"ח ה"ח) יוכיחו... ומשם נתבונן שדעתו ז"ל לומר שאע"פ שכל חוקי התורה גזירות מלך הם מכל מקום כל מה שנוכל לבקש לו טעם נאמר בו טעם וכרבי שמעון דדריש טעמא דקרא (קידושין סח:) א ומה שלא נמצא לו טעם נייחס הדבר לקוצר השגתינו ואנו חייבים לקיימם כמו המצוות שנודע טעמם כי גזירות המלך הם עלינו

9) Beit Yosef, Yoreh Deah, 181

And I say, it would be pitiful for the Rambam to have explained it in this manner. For who had greater concern for the honor of the Torah and the mitvot than he? And his words at the end of the Laws of Misappropriation will prove it...And from there we should consider that his opinion was that all the laws of the Torah are decrees of the King. Nevertheless, wherever a reason can be sought, a reason should be stated, just as Rabbi Shimon did, for he sought the reasons for the mitzvot. And wherever a reason cannot be discerned, we should ascribe it to our limited understanding. But we are obligated to fulfill them just like the commandments whose reasons are known, for they are the decrees of the King upon us.